

'Ik ben altijd onderweg'

'Vijftien jaar geleden werd ik aangereden door een dronken taxichauffeur. Daar heb ik een whiplash aan overgehouden, die mijn leven heeft ontwricht: werk weg, vrouw weg, huis weg. Zodoende ben ik gaan zwerven.'

'Uiteindelijk kreeg ik ook psychische klachten en ben ik opgenomen in het UMC. Via de SBWU kon ik drie jaar geleden terecht in een woongroep, hier aan de Hebriden. We zijn met z'n drieën. Ieder van ons heeft een slaapkamer en we delen de huiskamer, het toilet en de douche. Eén keer per week komt m'n persoonlijke begeleider, dan spreken we allerlei zaken door. De financiën, m'n bezigheden, dat soort dingen.'

'Overdag ben ik weinig thuis. 's Morgens ga ik koffiedrinken in het Knooppunt, dat is altijd gezellig. Beetje bijpraten, daar hoor je alle nieuwtjes over Lunetten. En af en toe worden er uitstapjes georganiseerd. Laatst zijn we met z'n dertigen in de bus naar het Openluchtmuseum geweest. In Arnhem, dat was hartstikke leuk.'

'En drie middagen in de week doe ik vrijwilligerswerk bij de Klussenbus. Meubels opknappen. Schuren, lakken, afwerken. En dan komen ze op Marktplaats. Dat is mijn oude vak, ik heb in Oss in de meubelindustrie gewerkt.'

'Over vijf jaar? Hopelijk werk ik dan als beveiligers. In januari begin ik met een cursus daarvoor.'

*Ruben Bharos woont in een woongroep
van de SBWU aan de Hebriden.*